

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΗΛΙΟΣ

Συνέντευξη στον *Ελεύθερο Τύπο*

«Η διαπραγμάτευση δημιουργεί ευφορία αλλά υστερεί στην ουσία»

-Έχουμε δυόμιση μήνες κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ. Τι απολογισμό κάνετε;

Υπάρχουν θετικά στοιχεία, όπως ο νόμος για την αντιμετώπιση της ανθρωπιστικής κρίσης, η ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών. Και υπάρχουν άλλα που σηκώνουν συζήτηση. Η διαπραγμάτευση όπως ξεκίνησε, είχε πολλά στοιχεία επικοινωνιακά, που δημιούργησαν ένα πνεύμα ευφορίας στο εσωτερικό της χώρας, αλλά υστερούσε εξ αρχής στην ουσία. Επίσης εξ αρχής παρουσίαζε έντονες αντιφάσεις. Η «σκληρή» στάση μπροστά στις τηλεοπτικές κάμερες απέναντι στον Γερούν Ντάισελμπλουμ, κατά την πρώτη επίσκεψή του στην Ελλάδα μετά τις εκλογές, δεν συνάδει με τις δηλώσεις του Υπουργείου Οικονομικών ότι υπάρχει συμφωνία με το 70% του Μνημονίου. Αυτή η τελευταία δήλωση «ενθαρρύνει» τους «Θεσμούς» να πιέζουν για συνέχιση των μνημονιακών πολιτικών. Διότι κακά τα ψέμματα: Μνημόνιο δεν είναι η πάταξη της φοροδιαφυγής και του οικονομικού εγκλήματος (όπως η λαθρεμπορία προϊόντων πετρελαίου και καπνού), δηλαδή η επιβολή της νομιμότητας και η πάταξη της παρανομίας, που αποτελούν διαχρονική υποχρέωση και καθήκον κάθε κυβέρνησης σε κάθε χώρα. Μνημόνιο αποτελεί η κατάργηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων και των εργασιακών δικαιωμάτων, οι περικοπές μισθών και συντάξεων, η συρρίκνωση των δημόσιων δαπανών για την υγεία στο 6% του ΑΕΠ (όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι 8% και στη Γερμανία ξεπερνάει το 9% του ΑΕΠ).

Εγώ επέλεξα να μείνω εκτός κυβέρνησης για να συμβάλω με όλες μου τις δυνάμεις στον νέο ρόλο που πρέπει να παίζει το κόμμα μετά την εκλογική νίκη του ΣΥΡΙΖΑ, υπερασπίζοντας το Πρόγραμμα και τις επεξεργασίες που έχουμε κάνει ως κόμμα, τόσο στη διαπραγμάτευση όσο και αναφορικά με τα «εσωτερικά μέτωπα», δηλαδή την προάσπιση των συμφερόντων της κοινωνικής πλειοψηφίας στο εσωτερικό της χώρας.

Είμαι ρεαλιστής και έχω επίγνωση ότι σε μια διαπραγμάτευση δεν κερδίζεις το 100% των αιτημάτων σου, ωστόσο δεν μπορείς να μην ξεκινήσεις, τουλάχιστον από αυτά. Από την άλλη, σε επίπεδο νομοθετικό, αν και γνωρίζω ότι τα θεματικά τμήματα του κόμματος είχαν προχωρήσει σε νομοπαρασκευή, είναι υπερβολή να περιμένουμε μια κυβέρνηση 3 μηνών να εξαφανίσει άμεσα παθογένειες δεκαετιών.

Συμμετείχα στην Πολιτική Γραμματεία του κόμματος ως υπεύθυνος οικονομικής πολιτικής και στην Επιτροπή Προγράμματος. Τα κείμενα και οι επεξεργασίες όπου είχα ευθύνη έχουν κατατεθεί στα όργανα του κόμματος. Είμαι σε θέση λοιπόν να γνωρίζω, τις αποστάσεις και «απομακρύνσεις» που σήμερα εμφανίζονται, και θα συνεχίσω να συμβάλλω ώστε αυτές να μειωθούν. Όπως ξέρετε, αποφασίστηκε, όχι από μένα φυσικά, να μη συμμετέχω στη νέα Πολιτική Γραμματεία. Παραμένω όμως μέλος της Κεντρικής Επιτροπής, δεν έχω κανένα δικαίωμα να σταματήσω να παλεύω από αυτή τη θέση στην οποία είχα την τιμή να εκλεγώ τρίτος στο ιδρυτικό Συνέδριο του κόμματος. Πάντοτε καταθέτω τις απόψεις μου γραπτά και δημόσια. Ο καθένας λοιπόν μπορεί να διαπιστώσει ότι κάθε πρόταση που υποστηρίζω είναι εντός των συνεδριακών θέσεων και των κομματικών αποφάσεων.

-Αντιγράφω από πρόσφατο κείμενό σας: «Η κυβέρνηση της Αριστεράς και των συμμάχων της μοιάζει να τείνει να μετατραπεί σε φιλολαϊκό διαχειριστή του υπάρχοντος κεφαλαίου στην παγιωμένη νεοφιλελεύθερη μορφή της». Τι ακριβώς εννοείτε;

Οι μνημονιακές πολιτικές άλλαξαν σημαντικά τον χαρακτήρα της ελληνικής κοινωνίας. Τα Μνημόνια δεν υπήρξαν προγράμματα δημοσιονομικής σταθεροποίησης, διότι ποτέ η σταθεροποίηση δεν είναι «ουδέτερη», το ερώτημα είναι «ποιος πληρώνει το μάρμαρο». Τα Μνημόνια υπήρξαν έτσι πάνω απ' όλα στοχευμένα προγράμματα διεύρυνσης των κοινωνικών ανισοτήτων, πράγμα που καταγράφεται σε όλα τα μακροοικονομικά δεδομένα. Συντελέστηκε σε ελάχιστο χρόνο μια άνευ προηγουμένου αναδιανομή περιουσίας, εισοδήματος και ισχύος υπέρ συγκεκριμένων μερίδων του μεγάλου κεφαλαίου, ενώ οι μισθωτοί, οι συνταξιούχοι, οι επαγγελματίες, οι μικροί επιχειρηματίες ανέλαβαν το βάρος της κρίσης, το οποίο εν πολλοίς αυξήθηκε από τις συγκεκριμένες πολιτικές. Βασικό ζητούμενο λοιπόν για μας είναι η «αντίστροφη αναδιανομή», που σημαίνει πολιτικές κοινωνικής δικαιοσύνης, ακόμα κι αν αυτό συνεπάγεται ένα «μνημόνιο για το μεγάλο κεφάλαιο». Ο ρόλος του κόμματος είναι σε αυτή την προοπτική πολύ σημαντικός.

-Γράφετε επίσης ότι «η “κοινωνική σωτηρία” θα μείνει μετέωρη μέχρις ότου η κυβέρνηση υποχρεώσει τις κυρίαρχες τάξεις να αναλάβουν το κόστος της!». Ο κ. Νικολούδης μας ενημέρωσε να μην περιμένουμε έσοδα από τον έλεγχο της λίστας Λαγκάρντ. Το περιμένετε;

Είναι ακριβώς αυτό που αναφέρω στην προηγούμενη ερώτηση. Και δεν πρόκειται μόνο για τη λίστα Λαγκάρντ, από την οποία άλλες χώρες έχουν ήδη αντλήσει σημαντικά έσοδα. Οι «λίστες», όπως γνωρίζετε, είναι πολλές, αλλά υπάρχουν επίσης πάρα πολλά ζητήματα που δεν εντάσσονται σε λίστες. Χρειαζόμαστε ένα δίκαιο, διαφανές και σταθερό φορολογικό σύστημα με αναδιανεμητική λειτουργία (για την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους με δίκαιη κατανομή των βαρών), ενώ άμεση πρέπει να είναι η πάταξη των έκνομων οικονομικών δραστηριοτήτων.

-Ο πρωθυπουργός βρέθηκε στη Μόσχα, για μία επίσκεψη, στην οποία το Μέγαρο Μαξίμου πόνταρε πολλά. Εσείς εξακολουθείτε να θεωρείτε πως οι επαφές με Κίνα και Ρωσία αποτελούν «πολιτικούς εξωτισμούς που δίνουν ελπίδα μόνον σε φανατικούς εθνικιστές»; Σας ρωτώ γιατί εντός του ΣΥΡΙΖΑ υπάρχουν στελέχη που υποστηρίζουν ότι μία νέα ώθηση στις σχέσεις Ελλάδας-Ρωσίας μπορεί να ισχυροποιήσει τη χώρα μας στις διαπραγματεύσεις. Διαφωνείτε;

Σαφώς είμαι υπέρ της πολυδιάστατης εξωτερικής πολιτικής που ακολουθεί η κυβέρνηση. Απλώς η πολιτική αυτή δεν πρέπει να εκλαμβάνεται ως υποκατάστατο άλλων πιο σημαντικών όψεων της κυβερνητικής πολιτικής. Αφενός το κύριο μέτωπο είναι το εσωτερικό, αφετέρου η σημαντική διεθνής μάχη που έχουμε να δώσουμε είναι στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με τους εταίρους μας, τους δανειστές μας.

-Αποψη σας είναι επίσης ότι «η κυβέρνηση δεν θέλει να ανοίξει μέτωπα αντιπαράθεσης με τα ελληνοχριστιανικά στοιχεία δόμησης του λεγόμενου βαθέως κράτους. Ένοπλες δυνάμεις και αστυνομία συνεχίζουν να έχουν προνομιακή μεταχείριση και η ορθόδοξη εκκλησία δεν χρειάζεται να φοβάται κάτι». Να το εκλάβουμε και ως αιχμή για τους ΑΝΕΛ;

Σε καμιά περίπτωση η παρατήρηση δεν αφορά τους ΑΝΕΛ. Στα ζητήματα που θίγετε, το κόμμα μας έχει επεξεργασμένες θέσεις. Με τις ένοπλες δυνάμεις, τα σώματα ασφαλείας και την εκκλησία δεν επιδιώκουμε μια στείρα πολεμική, αλλά την οικοδόμηση σχέσεων αποτελεσματικής και δημοκρατικής λειτουργίας, με εκκαθάριση των όποιων δεσμών εξακολουθούν να υπάρχουν με την εγκληματική ναζιστική συμμορία. Γνωρίζουμε ότι υπάρχει αναγκαιότητα να οικοδομήσουμε ένα κράτος δικαιοσύνης και δημοκρατίας. Αυτό φυσικά αφορά και τα πρόσωπα που στελεχώνουν μείζονες ή και ελλάσσονες κυβερνητικές θέσεις.

-Τι βλέπετε μπροστά; Εκλογές, δημοψήφισμα, ανασχηματισμό ή παράταση της ίδιας κατάστασης;

Ούτε εκλογές, ούτε δημοψήφισμα. Ελπίζω ότι θα εμμείνουμε στις προγραμματικές θέσεις μας και θα τολμήσουμε να δώσουμε πράγματι τον αγώνα, με σοβαρότητα και αυτοπεποίθηση.

-Πολλοί πιστεύουν ότι τον Ιούνιο θα γίνει ένα συνολικό ξεκαθάρισμα. Συμφωνείτε;

Τι «ξεκαθάρισμα»; Ο κόσμος μας ψήφισε για το πρόγραμμά μας, αυτό που εγώ υποστήριξα και υποστηρίζω, και πάνω απ' όλα πιστεύω ότι είναι ρεαλιστικό και εφικτό. Προφανώς θα συνομιλούμε με το λαό κάνοντας τον απολογισμό του έργου μας, θα πούμε με ειλικρίνεια τι μπορέσαμε να πετύχουμε και τι όχι, θα ακούσουμε τις διαφορετικές απόψεις. Αυτό δεν αποτελεί όμως «ξεκαθάρισμα».

-Το ευρωπαϊκό σύστημα προσβλέπει σε ρήξη της ηγεσίας με την Αριστερή Πλατφόρμα και τους ΑΝΕΛ προτιμώντας μια συνεργασία με το Ποτάμι; Μπορεί να συμβεί κάτι τέτοιο;

Το «σύστημα» μπορεί να προσβλέπει σε ό,τι θέλει. Σε παρόμοιες μάχες, όταν η άλλη πλευρά βλέπει υποχωρητικότητα, αποθρασύνεται, θέλει να αποφασίζει εκείνη σαν να ήταν κυβέρνηση, όπως συνέβαινε στο παρελθόν. Στο χέρι μας είναι να μην επιτρέψουμε τέτοιες παρεμβάσεις στα του οίκου μας.

-Εσείς ποια στρατηγική θα προτείνατε; Να μην πληρωθεί κάποια δόση για να κουνηθούν τα νερά; Κάτι άλλο;

Έχουμε ένα κοστολογημένο πρόγραμμα αλλαγών υπέρ της κοινωνικής πλειοψηφίας, που ήταν το ελάχιστο, σε αυτό επιμένουμε, γνωρίζοντας, και το βλέπουμε σε κάθε βήμα όλα αυτά τα χρόνια, ότι δεν συμφέρει κανένα μέρος η διάλυση της Ευρωζώνης. Χρειάζονται όμως γενναίες αλλαγές στην ακολουθούμενη πολιτική, να ξεφύγουμε από τις πολιτικές της λιτότητας που ευνοούν τις ολιγαρχίες. Με ρεαλιστικές προτάσεις, με πραγματικές κόκκινες γραμμές, με σταθερότητα, σοβαρότητα, συνέπεια και επιμονή.

Ξέρετε, η διαπράγματουση έχει ορισμένους κανόνες ανελαστικούς. Θέλει λίγα λόγια, σοβαρότητα, επεξεργασμένες και τεκμηριωμένες θέσεις, επίγνωση της δύναμης αλλά και των αδυναμιών σου, αλλά και αυτών του αντιπάλου σου. Γνωρίζαμε ότι σε μια Ευρωζώνη με διαρκώς διευρυνόμενες κοινωνικές ανισότητες,

με το 55% του χρέους της Ισπανίας να ωριμάζει την επόμενη πενταετία, με την Ιταλία να έχει 2,1 τρις ευρώ δημόσιο χρέος, κανέναν δεν συμφέρουν τα αδιέξοδα, αυτό ήταν εξ αρχής ένα δυνατό πλεονέκτημά μας. Και πάνω από όλα έχουμε τη στήριξη της πλειοψηφίας του ελληνικού λαού, τη δύναμη που προκύπτει από τη λαϊκή κυριαρχία.